

302. Vijfde Lisses dictee (auteur: Pieter van Diepen)

Verandering van klimaat doet regenen

In het achtuurjournaal van achttien juni, vier dagen na de megaregenbui die legio regiogenoten natte voeten bezorgde, lichtten twee geëngageerde maar enigszins gestreste Lissese gemeentebestuurders toe wat zij 's middags in 's-Gravenhage met de minister-president hadden bediscussieerd.

De tv-journalist, een getrukte interviewer, trachtte de locoburgemeester tot een boud statement te verleiden: "Brandt u maar los! Worden we bedreigd of wordt je maar wat aangepreat en is het een broodjeaapverhaal? Het is in u beider belang dat Lisse zo meteen weet waar het aan toe is."

Geroutineerd antwoordde Lisses onderopperbevelhebber dat de zeespiegel stijgt ten gevolge van het smelten van poolijs, wat weer rechtstreeks aan de opwarming van de aarde is te wijten, maar dat dat debacle niet meer hét thema was in het klimaatdebat. Heden ten dage was dat de buitenissige regenval.

"Sinds de middeleeuwen heeft het allerwegen niet meer zo spectaculair gehoosd. Wij gaan ervan uit dat Pluvius' toorn ons bijwijlen zal treffen," aldus de D66'er. Zijn collega, de VVD-wethouder van natuur en milieu, beaamde dat: "Moeder Natuur is van slag, niet alleen in de derde wereld, maar evenzeer in de Bollenstreek."

Ook op de radio waren ze beiden te horen. Maar Willem, een rijinstructeur uit De Engel, die alle wegen in Lisse kende en wist dat de westelijke randweg ook echt Westelijke Randweg heette, was al naar een andere zender geswitcht op zijn radio-cd-speler. Zijn sterrenbeeld was Waterman, maar hij was die nattigheid zat.

Het souterrain van zijn pas gekochte huis aan de Heereweg, vlak bij de majestueuze Engelbewaarderskerk, was namelijk ondergelopen. Moeder de vrouw en hij waren zo-even gezamenlijk onverrichter zake teruggekeerd uit het gemeentehuis. Hadden de dames en heren politici een oplossing? Lou loene! Het rioleringsstelsel was pico bello in orde, het was overmacht.

Kooldioxide was de boosdoener, had Willem op Wereldmilieudag gehoord bij een interessante workshop in de openlucht. Het broeikas-effect. Hij was weliswaar niet-roker, maar hij reed dagelijks in zijn leaseauto, die wel een slokje lustte. Hijzelf ook, maar dat terzijde, dat deed niet ter zake. Moest hij nu de auto laten staan?

Hij had tenslotte Jan en alleman hier lesgegeven: de adjunct-directeur van een lokale bank, een yup met een appartement op een toplocatie, maar rechtdoorzee en Bijbelvast, ten minste twee derde van alle raadsleden, een jazzzangeres met een fitnessstudio aan de Leidse Churchillaan, een laag-bij-de-gronds stewardessje met sexy tricotjes, een seksistische cabaretier met te veel kapsones, die Willems fax had gefikst en vaak fondude, et cetera.

Moest hij dat nu per se achterwege laten en na zijn vakantie in allerijl vacatures napluizen? Ik douch me morgen wel, dacht hij, en ging doodmoe naar bed.